

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid. Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției »Telegrafului Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.

Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiuri 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Aniversarea reînființării mitropoliei noastre.

— Două telegramme. —

Fiind întrunit în ședință, aici în Sibiu, consistoriul nostru mitropolitan, ca senat bisericesc, tocmai în memorabila zi de 24 Decembrie n. în care înainte cu cincizeci de ani a fost subscris decretul preaînalt, prin care Maiestatea Sa, Impăratul și Regele nostru *Francisc Iosif I* a decretat de reînființată vechea mitropolie gr.-ort. română din Transilvania și Ungaria, s'a trimis din ședința consistorială următoarea telegramă omagială Maiestății Sale la Viena:

„Cancelariei de cabinet a Maiestății Sale, cesaro și apostolice regale în Viena.

In zia aniversară a cincizecei dela înființarea mitropoliei gr.-orientale române din Transilvania și Ungaria, consistorul mitropolitan își exprimă omagiala recunoștință față de Maiestatea Sa, pentru sprijinul eficace și părinteasca îngrijire manifestată prin preaînalta hotărâre dată în 24 Decembrie, cu privire la reînființarea mitropoliei noastre, asigurând pe Maiestatea Sa despre credința recunosătoare și plină de gratitudine a credincioșilor bisericii noastre. *Ioan Mețianu*, Arhiepiscop și Mitropolit“.

La telegrama aceasta a sosit Vineri, în 25 Decembrie n. c. la adresa Excelenței Sale, Înaltpreasfințitului nostru Arhiepiscop și Mitropolit *Ioan Mețianu*, răspunsul următor al cancelariei de cabinet a Maiestății Sale:

„Excellenței Sale, *Ioan Mețianu*, Arhiepiscop și Mitropolit în Sibiu.

Maiestatea Sa cesaro și apostolică regală a primit cu vise satisfacție omagiile, esprimate prin Excelența Voastră, ale consistoriului mitropolitan gr.-ort. român, din prilejul aniversării a cincizeciela dela înființarea mitropoliei din Ungaria și Ardeal, și asigurarea despre alipirea credincioșilor bisericii. Aceasta nouă manifestare a credinței probate, (kiprobált hűségük) Maiestatea Sa s'a îndurat preagrătios și primi cu esprimarea cordialei mulțamiri. La ordin preaînalt: *Daruváry*.“

Nr. 13,536, Pleu

Circular

către toate oficile protopresbiterale și parohiale din arhidieceza ortodoxă română a Transilvaniei.

La finea acestui an expirând mandatul corporațiunilor noastre bisericești alese pe 3 ani, adecă pe anii 1912, 1913 și 1914, și aşă în baza Statutului organic în proxima lună Ianuarie 1915, acele corporațiuni având a se alege din nou, pe un period de 3 ani, adecă pe anii 1915, 1916 și 1917, și considerând, că din cauza răsboiului deastădată ne aflăm sub legi excepționale, pentru evitarea ori căror conflicte cu puterea de stat, am aflat de bine a notifică ținerea acelor alegeri și domnului ministrul reg. ung. de culte și instrucțione publică, care prin rescriptul seu din 9 Decembrie 1914, Nr. 160,179/1914, a binevoit a le luă la cunoștință, astfel dar acele alegeri se vor putea ține în toată regula.

Știind noi, că la asemenea alegeri în unele parohii mai mari se formează și unele partide, dintre care din minoritate totdeauna rămâne nemulțumită, și dorind, ca toți să fie mulțumiți, aflăm de bine a observă, că biserica, fiind întemeiată pe fundamental cel vecinic al dragostei creștinești, în toate lucrările ei, și aşă și în alegeri, trebuie să domnească dragostea creștinească, iar pentruca să poată domnii acea dragoste, membrii în corporațiunile bisericești să se aleagă, nu numai din partida majorității, ci și din celelalte partide, în proporție cu numărul alegătorilor din acele partide.

În scopul acesta conducerii oficiului parohial va convoca la o consultare și pe ceialalți preoți, dacă ar mai fi și alții, în parohie, precum și din toate partidele, ce le-ar observă în popor, câte unul sau doi fruntași, cu cari va combina lista candidaților, cu membrii din toate partidele, pe care listă o va prezenta sinodului electoral, spre a se pronunță asupra celor propusi.

La combinarea listei să se preferă oamenii cei mai bătrâni înaintea celor tineri, nu numai pentru că tinerii pot urma în viitor în locul bătrânilor, dar și pentru că bătrânilii au mai multă experiență.

De aceea nu numai astăzi, în timpul nostru, dar și în vechime, la toate popoarele din lume bătrânilii poporului erau consultați la toate lucrările de însemnatate.

După astfel se va combina lista candidaților, când se va întruni sinodul electoral, se va spune poporului, că o comisiune din toate partidele a combinat o listă, care mai întâi se va ceta întreagă sinodului, ca să o cunoască, iar după aceea se va ceta numai câte un nume din aceea, lăsând sinodului timp și voie să se declare, dacă primește pe cel numit, sau propune pe altul în locul aceluia. Astfel se procede până

când sinodul se va pronunță asupra tuturor persoanelor din listă.

Urmând aşă, sperăm că alegerile vor decurge în pace și în liniște, spre mulțumirea tuturor, iar dacă totuși, — durere, sărăcivă și vreo neîntelegeră, acea ar putea obveni numai din lipsa de tact pastoral a preotului local, pe care și noi îl facem răspunzător de urmări.

Premerse acestea, venim în special să dispunem următoarele, reîmprospătând unele din normele de procedură:

I. Până la finea anului curent fiecare oficiu parohial, în conțelegeră cu comitetul parohial, având în vedere § 9 al Regulamentului congresual din 1906 pentru parohii, are să compună lista generală a tuturor parohienilor, cari după § 6 din Statutul organic au cuațăriunea de membri ai sinodului parohial.

Această listă oficiul parohial o publică în biserică de regulă la anul nou, sau cel puțin cu 8 zile înainte de ținerea sinodului parohial ordinat din luna Ianuarie 1915, ca dacă cineva ar avea vreo observare contra ei, aceea să o aducă înaintea sinodului parohial pentru rectificare, apoi aprobată în sinodul proxim și provăzută cu subscrerea președintelui și a notariului sinodal, o păstrează în arhivul parohial.

Pentru anul întreg 1915 numai singură acea listă are valoare, și numai acei membri pot participa la sinoadale parohiale, cari vor fi treceți în acea listă.

II. În cursul lunei Ianuarie 1915, la un termin anumit, care să se publice în biserică cu 8 zile mai năstante, are să se întrunească în fiecare comună bisericească sinodul parohial ordinat, pentru agendele ordinare indicate în Statutul organic, între care pentru astădată vine în special alegerea comitetului și a epitropiei parohiale, precum și alegerea de membri supleni în comitetul parohial în număr de jumătate, conform concluzului congresual din 1891 Nr. 149, care după alegeră se vor constitui, iar lista lor se va trimite la Consistorul arhidiecezan.

Terminul pentru acest sinod se fixează cu provocare la § 9 din Statutul organic și la îndrumările oficiului protopresbiteral pentru cazul, când însuși protopresbiterul ar voia să conduce sinodul parohial.

III. Comitetele și epitropiile parohiale alese pentru periodul de 3 ani ce expiră își continuă funcțiunile lor până la alegera comitetelor și epitropiilor nouă, până la introducerea acelora în oficiu.

Într'acea comitetele și epitropiile de până acumă execută dispozițiunile Statutului organic din §§ 21, 23 și 27 privitoare la rațiocinii anuale, la budgetul pentru anul nou și peste tot la avereia comunei bisericești.

IV. Fiindcă comitetele parohiale, conform concluzului congresual din anul 1878, Nr. 196, sunt totodată și scaune scolare prevăzute în legea țării (art. de lege XXVIII. § 9 din 1876) și fiindcă în timpul de acuma școala

lele pretind tot mai multă îngrijire, de aceea la alegerea de membri în comitete, cu considerarea celor amintite la începutul acestui circular, să se ia în considerație mai ales acei bărbați fruntași, cari pe lângă alte distinse însuși știu cetă și scrie.

V. Tot în același sinod parohial ordinat din anul 1915 are să face și alegeră de membri mireni la sinoadale protopresbiterale.

Oficiul protopresbiteral are să facă cunoștute tuturor comunelor bisericești spre orientare cercurile electorale.

a) Alegera de membri la sinodul protopresbiteral se face în sinodul parohial ordinat, îndată după terminarea agendelor ordinare și despre alegeră aceasta se face protocol special de sine.

Se lasă și acumă în voia sinoadelor parohiale, ca ele la alegeră de membri mireni pentru sinodul protopresbiteral, sau să rămână sub președintul lor natural, sau să-și aleagă pentru acutl acesta un președinte cu abatere dela § 10 și analog cu § 91 lit. e) din Statutul organic, în tot cazul însă sinoadale acestea electorale au să-și aleagă și căte 2 bărbați de încredere pentru controlarea votării, precum și un notar pentru agende scripturistice, conform Statutului organic § 7, pct. b) combinat cu §§ 40 și 140.

b) Unde o singură comună bisericească formează un cerc electoral, acolo sinodul parohial alege prin aclamație sau prin votare nominală un membru mirean în sinodul protopresbiteral, despre alegeră se face, precum am accentuat, protocol special, subscris de președinte, de bărbați de încredere și de notar, și acela se trimită numai decât la oficiul protopresbiteral cu credențional pentru membrul ales.

c) Unde o singură comună bisericească formează două sau mai multe cercuri electorale, acolo sinodul parohial alege pentru sinodul protopresbiteral atâtă membri mireni, căte cercuri dă aceeași comună, urmând în celelalte după normele din punctul precedent.

d) Dacă un cerc electoral se compune din două sau mai multe comune bisericești pentru alegeră unui membru mirean la sinodul protopresbiteral, sinoadalele parohiale au să proceadă în modul următor:

e) În sinodul parohial constituit după punctul 2, se face votare nominală sau secretă pentru un individ, care să fie ales membru al sinodului protopresbiteral din partea cercului electoral.

Deci la alegeră aceasta aclamarea n'are loc.

f) Votul singuraticilor alegerători se înseamnă după nume la protocol, întocmai ca la alegeră deputaților sinodali și congresuali, iar dacă votarea va fi fost secretă, adecă prin sedule, toate sedulele se pun sub cuvertă, se sigilează, și sigilate se alătură la protocolul special despre actul alegerii.

g) După terminarea votării, protocolul special se încheie și subscrive

de președinte, de bărbătii de încredere și de notar, apoi împreună cu sedulele de votare, dacă va fi fost secretă, se pune sub sigilul parohial, sau al președintelui, sau al unuia dintre bărbătii de încredere, și aşa sigilat se dă la mâna unui bărbat de încredere, ca la timpul și locul anumit să-l ducă în persoană și acolo să participe la actul scrutinării.

h) Oficiul protopresbiteral deodată cu publicarea cercurilor electorale prescrise mai sus are să facă cunoscut sinoadelelor parohiale ziua și locul, când și unde se vor aduna bărbătii de încredere cu protoalele de votare.

i) La terminul fixat de oficiul protopresbiteral bărbătii de încredere din comunele, cari laolaltă formează un cerc, se adună la locul anumit, aducând cu sine protoalele de votare sigilate; apoi protopresbiteral sau locuitorii lui în prezența bărbătilor de încredere deschide pe rând toate protoalele de votare, le cetește cu ton înalt, scrutină voturile din ele și enunță rezultatul, apoi pe acela, care din cercul întreg va fi întrunit cele mai multe voturi, îl declară de membru ales al sinodului protopresbiteral, iar de cumva doi sau mai mulți ar avea în asemenea număr voturile cele mai multe, între ei decide soartea.

In fine despre rezultatul scrutinului pentru fiecare cerc se face câte un protocol separat, subscris prin toți cei de față, și astfel de protocol serveste de credențional pentru cel ales.

Scrutinarea cumulativă pentru mai multe cercuri într'un singur protocol nu are loc.

VI. Despre convocarea sinodului protopresbiteral, despre conducerea, despre agendele lui, nu mai facem amintire la acest loc, fiind procedura cunoscută și mai pe urmă expusă pe larg în circularul consistorial din 5 Decembrie 1911, Nr. 14,111 Plen., cu care s'a pus la cale reconstituirea corporațiunilor bisericești pe perioadă, care acumă expiră.

Pentru a înlesni lucrările indicate în acest circular, se recomandă oficiilor protopresbiterale și organelor concernente parohiale programul aclus acă sub %. în care numerii din parenteză indică paragrafii respectivi din Statutul organic, respective punctele din acest circular, iar zilele sunt înțelese toate după calendarul vechi.

Sibiu, din ședința plenară, tînuită la 1 Decembrie, 1914.

Consistorul arhidiecezan.

Ioan Mețianu m. p., arhiepiscop.

Dr. George Proca m. p., secretar.

Răsboiul și perspectivele lui.

(b.) De aproape cinci luni bântuie groasnică vîrsare de sânge, care este una din cele mai înfricoșate, pe care istoria universală a încondeiat-o vreodată, și care cu tot dreptul să chiamă răsboiul mondial. În ultima analisă s'ar putea numi acest răsboiu, cum n'a mai fost altul, un chaos deslăgnuit de voința criminală a unora, un fiasco al mult trimbițatului concert european, un dezastruos final pentru acordul armonic cu care civilizația și progresul european trebuia să-și încoroneze opera începută dar brusc și prea brutal întreruptă de trăsnetul mitrailezelor și de bubuiturile obuzelor.

Ura și invidia și mamonul banului între popoarele, cari trebuiau să continuie tradiționala comunitate de cultură între ele, a rupt firul bunei înțelegeri, pe care diplomația se străduia cu toată forță, de ani de zile, se l mai toarcă cât se poate. Ceeace rațiunea normală nu-și putea închipui și inima bună nu putea simți, este astăzi una dintre cele mai brutale realități, pentru ori ce om, care gândește cinstit și simte evlavios. Pentru rezonamente și bocete însă tristele evenimente nu ne mai dau răgaz. «Nu vremile sunt sub om, ci omul este sub vremi.» Aceasta poate fi singura noastră măngăiere încât ni-o poate da doctrina fatalismului. Dar aceasta nu înseamnă și o resignare într'un viitor mai bun și mai frumos, pe care toată prefacerea aceasta turbulentă a vechiului nostru continent poate se nălădu și nouă, Românilor, acestui neam, care și-a validitat totdeauna forțele sale pe partea dreptății, de către ori s'a dat o luptă între bine și rău.

Binele trebuie să birue în fine, căci firea omenească este supusă firii naturei, voinței lui Dumnezeu, care nu vrea moartea păcătosului, ci îndrepătarea lui. Iar păcate se vede, că sunt multe de ispășit în lumea noastră de azi, căci altcum nici această grea cereare nu ar fi ajuns peste popoarele Europei.

Că limba cumpenii răsboiului, cum vedem din rapoartele zilnice ce ne sosesc de pe terenile de luptă, inclină, când într'o parte, când într'altele, este semn, că trebuie se vie la căntarul providenței și păcatele unora, ca și ale celor alătri. Dar după cum Dumnezeu vrea mai întâi să ne cerce pe toți, ca să hotărască la sfârșit, pe cine să-l pedepsească, după cum merită, așa și presemnele par a arăta, că parțea pe care stăm noi, România, cari sănăgerăm în luptă pentru dreptate, va eșa la urmă biruitoare. Credința de fier ce am arătat-o noi Românilor în vre-

muri de restrîște internă, ca și în timpuri de mare pericole externe, pentru iubita noastră patrie și preaslăvitul tron, înseamnă o voință, o acțiune, una singură și nestrămutată, pentru orice cauză dreaptă a patriei noastre.

E aproape o jumătate de an de când decurge răsboiul nostru împotriva dușmanului întreit de puternic, și forța trupelor armatei noastre este inepuisabilă. Noi, și alte noi regimenter se recrutează dintre rândurile feclorilor ei, între cari rasa românească se dovedește mai nesecabilă ca oricare alta.

Acest popor «frumos și intelligent», s'a simțit îndemnat să-l cerceze și Tânărul nostru moștenitor de tron, Arhiducele Carol Francisc Iosif, în zilele trecute în părțile bucovinene, convins de însemnatatea lui, care ieșe astăzi la cea mai strălucitoare iveau, când 80 de procente ale glorioasei noastre armate se află pe teritoriul Poloniei rusești, unde regimenterile românești fac minuni de vitejje, iar dușmanul abia are vre-o câteva procente din armata lui, care reține provizor ocupat un teren din Galicia și o mică parte a Bucovinei.

Ce posede dinastia și patria în elementul românesc, abia acum se poate vedea mai bine ca ori când; și de aceea, nu ne mirăm, că Tânărul Vlaștar al glorioasei case a Habsburgilor și-a exprimat emoționat bucuria de marele patriotism ce l-a aflat la Români. Si patriotismul, ca și virtuțile militare, înăscute acestui popor fără seamă, sunt învrednicite de cuvinte de laudă din partea aceluia, care este nu mai moștenitorul tronului augustei case habsburgice, ci și moștenitorul viitorului strălucit al monarhiei noastre, pentru care neamul românesc de sub domnia actualului ei suveran își dă întreg tributul de jertfe sănăeroase.

Fie deci, ca victoria finală a monarhiei, de care nu ne îndoim, să însemne și îsbândă dreptei noastre cause naționale, pentru care în timp de pace am ostenu zadarnic, dar pe care perspectivele acestui răsboiu ni-o semnalează sub cele mai înalte și favorabile auspicioase.

Domnul ministru de agricultură, Ghillányi Imre, a dat următoarea ordinație ministerială, asupra căreia atragem atențunea celor interesați:

«Dintre cei obligați la serviciul de glotași din clasa B. și sunt născuți în anii 1873 – 1890, ceice se ocupă cu agricultura, ori sunt angajați la instituții, sau la alte întreprinderi din domeniul agriculturii și sunt indispensabili pentru buna înaintare a

ocupațiunii la care sunt angajați: au să fie trecuți în conspecie deosebite, după cercurile de cari se țin. Aceste conspecie apoi, împreună cu copia autenticată oficios a biletelor de legitimare, primite la asentarea suplementară de către glotașii propuși spre scutire de serviciul militar, mi se vor înainta mie, după terminarea asentărilor, însă cel mult până la 5 Ianuarie n. 1915.

Propuși pentru a fi scutiți de serviciul militar pot fi numai acei glotași din clasa B. cari sunt neapărat de lipsă pentru susținerea și propășirea ramului din domeniul agriculturii, la care sunt angajați, și anume: glotașul de clasa B. poate fi scutit de serviciul militar, dacă prin plecarea sa la oaste respectiva întreprindere din domeniul agriculturii ar fi amenințată să fie sistată pe timp mai îndelungat, ori chiar pentru totdeauna, sau dacă acea întreprindere ar suferi pagube mai însemnate prin plecarea la oaste a glotașului angajat în serviciul ei. Cu ocasiunea propunerilor pentru scutiri este a se pune pond deosebit pe gospodăriile mici.

Conspecetele cerute de domnul ministru le compun din oficiu, autoritatele sășești; dar ar fi bine, ca acestea să fie controlate, pentru a se treacă în conspecie pe toți cei îndreptățiti.

Răsboiul.

Luptele s'au dat fără întrerupere pe întreaga linie și în zilele de sărbătoare ale catolicilor. Ba, după cum ne spun telegramile oficioase, tocmai în aceste zile de sărbătoare a fost inversat de tot atacul Rușilor pe unele locuri în frontul lung din Galicia și Polonia. Peste tot însă succesele au fost pe partea trupelor noastre și pe partea celor germane, dar într'un loc au avut succes și Rușii. Cu toate acestea, se poate observa bine că trupele rusești se află în retragere spre Varșovia. În Carpați luptă cu bun rezultat trupele noastre. Pasul Uzok a fost cucerit dela Ruși. În Serbia e pașă, în Franția și Belgia situația e tot cea veche, iar Turcii au avut noue învingeri asupra Rușilor în Caucaz.

Legendele și tradițiile poporale.

De Toma Bobanga, învățător în Porești.

1. Dumnezeu și Sfântul Petru, trad. de D. N. Ciotori. După Dzeu și Sf. Petru au cucerit lumea trecând prin multe și suferind multe, au ajuns la raiu. Pe Sf. Petru în raiu îl cuprinde o supărare mare. Dzeu întrebă pe Sf. Petru pentru ce și mama lui care se află în iad, să fie adusă în raiu, bucurându-se și că de plăcerile și bunurile cerești. Mama Sfântului Petru a

fîntei „supranumerare”, prin care dă vină proprie și tulbură de multeori apusul mai lung sau mai scurt al vietii.

Fîreste, nu prea să consult să te stabilizești în casa copiilor tăi căsătoriți, dacă nu ai sănătatea de a te înfrâna și a nu te mesetea în daraverele caselor tinerilor. Păcat că parte slabă mai și tuturor rameilor sau sorărelor este voința de a impune și altora experiențele câștigăte. De aici se nasc de obicei neîntelegerile, neplăcerile și nenorocirile. Dacă însă o femeie mai bătrână are puterea să renunțe la dorința de a conduce și a comanda, poate sta fără teamă că e „supranumerară” în casa tinerei părechi.

Bună starea sufletească a femeii văduve să adeseori în legătură cu orașul său satul, unde locuște. Părere că o văduvă întâmpină mai multă plăcere în orașul mare, decât în cutorele orașelor, nu se adverește totdeauna. Regulă nu se poate statori că fiecare localitate își are particularitățile.

Sunt orașe mijlocii, care formează un veritabil eldorado pentru femeile mai în etate, în considerare că locuitorii, pertinând unui interes pentru promovarea năzăuțelor culturale, filantropice și artistice, întocmesc adesea felurile distracții: concerte, teatre, conferințe și alte intruniri.

Dar chiar și satul cel mai neînsemnat nu este lipsit de o viață placută socială,

FOIȘOARĂ.

Singurătatea mamei.

— După Dr. Gneist. —

Au cam trecut vremile, când o mamă înaintată în vîrstă să-și găsească sprînjeni și adăpost la ficele sale rămase nemăritate. Foarte rar se întâmplă, ca fata necăsătorită să mai stea în casa părinților și să fie în grija lor.

Năzuința fetelor să-și aleagă o carieră și să-și asigure neăstărnarea, devine astăzi tot mai generală. Ei datorile, impuse de profesiunea aleasă, nu mai permit ca fetele să-și consacre vremea și lucrarea în cercul familiei părintești.

Viața femeii mai bătrâne, în asemenea împrejurări, primește o formă, care se deosebește mult de viața de altădată. Dacă și viața bărbătelui, traiul ei are rost, chiar și când păsările au sburat de mult din cuib. Norocul acesta însă nu-l are fericirea soție; uneori dacă-l are, totuși sentimentul de a sta părăsită, apăsa greu asupra ființei intrate în seara vieții.

Mama, care și-a jertfit totul pentru odraslele sale, recunoaște cu durere tăinuită, că copiii săi nu-i mai simțesc trebuință, cel puțin nu în măsura de odi-

nioră. Adevărat că acum nu trebuie să alegă și să se trudească atâtă: dar tocmai d'aceea traiul său e gol și posomorât, pentru că ea nu s'a gândit niciodată la sine, ei fericirea întreagă o găsea purtând grăja de binele iubitorilor copii.

Jertfa, nu-i vorbă, e vrednică de admirare. Dar, de altă parte, o mamă așa de altruiștă își face sîiesi o mare nedreptate, când uită să se cugete și la sine, până ce nu e prea tarziu. Uitarea aceasta se va răsunăt la atunci, când a sosit timpul de singurătate a mamei.

Cat au fost zilele de lungi sau de scurte, n'a făcut alt ceva decât a spălat, a fierit, a călcăt, a cusut, a petecit; dar niciodată nu și-a luat câteva ceasuri, să le jertfească pentru ființa ei proprie. Trebuie să se cugete și la sine, până ce va răsunăt la atunci, când a sosit timpul de singurătate a mamei.

Ce se întâmplă, dacă femeia, lipsită de orice egoism, odată nu mai are pe nimic, pentru care să coase, să calce, să fearbă? A sosit clipa, în care vede cu jale că existența sa n'are scop anumit. Atunci se întreabă zăpăcita, cu ce să se occupe? Căci trebuie să facă ceva, trebuie să se învățească undeva.

Din aceste femei desiluzionate se aleg apoi soacrelle teribile, care în zelul lor de activitate nu se pot desvăța să renunțe de

a se meșteca în afacerile de căsnicie ale tinerei generații. Viața acestor fel de mame, cum dovedesc numeroase pilde, e prea departe de a fi fericită.

Prin ce mijloace li s-ar putea ajuta? Intâi și mai întâi prin ceea ce se numește a preveni. O mamă și femeia căsnică să-și găsească vreme, în orice împrejurări, pentru clădirea interiorului său, cu gândul ca la bătrânețe să stea și are un colțisor, unde să se adăpostească. Cate momente delicioase sunt împreunate cu interesul cald arătat pentru muzică, pentru artă și literatură, sau pentru o altă ocupație favorită de pe vremea fetiei.

Femeia, care își păstrează activitatea spirituală și care nu-și uită propriile interese sufletești, nu va simți mai tarziu singurătatea în același grad, ca o femeie săracită cu duhul.

Ea n'are să-și alcătuească continutul vieții învându-l din căsnicia copiilor săi și junii la neăstărnare. Gândurile sale sunt mai înalte, felul său de a simți și a cugeta să mișcă într'un cerc mai larg, decât la femeile al căror orizont se mărginește la viața practică de casă și la datorile de menaj.

Dar chiar și mamele, care au întârziat să-și adune magazinul necesar de bunătăți spirituale și izvorul nesecat al mulțumirilor sufletești, ar putea evita de multeori sentimentul amar al persoanei „de prisos”, al

ajuns în iad, pentru că pe pământ cătă a trăit n'a făcut milostenii. Nu s'a gândit la altă, decât să strângă bogății. Dzeu a trimis un inger, spre a aduce și mama lui în raiu. Îngerul după ce căută cătă prin iad, o găsește și o ridică spre cer. De mama Sfântului Petru s'au acăsat încă vreo 12 păcatos, pe care ea îi desface de ei, și cărădă iarăși în iad. Ea voește ca numai singură să ajungă în raiu, îngerul o sfătuiește să fie mai miloasă. Văzând îngerul că de nemiloasă este față de cei 12 păcatosi, se întoarce cu ea iarăși în iad.

Invențatura religioasă-morală: Omul pe pământ să nu gândească numai la străngeri de comori, ci să gândească și la suslet, fără milostenii, ca astfel să ajungă în imparăția lui Dzeu și nu în iad.

2. In Nazaret, trad. de D. N. Ciotori. Isus când a fost de 5 ani, a căpătat de la un olar niște lut, din acel lut a dat și unui vecin prețin al lui cu numele Iuda. El au făcut din acel lut niște păsărele. — Pasările lui Isus au fost mai frumoase, ele își lăudă mai urătoare. Iuda învidia pe Isus, mai ales că pasările lui Isus șiua și căntă.

Iuda își strică pasările și pe urmă începe să strice și pe ale lui Isus. Isus sărărat bate din pa'me strigând: „Sburăti, pasările, sburăti“. Pasările au început să-și mișcă aripile și să se întoarcă pe coperisul casei. Iuda văzând minurea aceasta îngeneunca și să roagă de erăre de Isus.

Invențatura morală: Să nu ne pismuim unii pe alții, ci să ne iubim, iubind chiar și pe aceia cari ne fac vreun rău.

3. Floarea Soarelui, de St. Cacoveanu. Un împărat are 3 fete. Pețitorii petesc tot pe cea mai mică, care e mai frumoasă. Celelalte supărăte foc, și împletește fire albe în cosită, că împăratul să crește că e căruncă și să o mărăță după oricine. O și mărăță după cel dintâi pețitor, care era Soarele. Surorile dușmănoase au îndemnat-o să nu se întărească de pruncu Soarelui, de a nu i se uita în față Soarele îndată a părăsit-o. Ea de supărare s'a ofilit și s'a prefăcut în floarea soarelui. — Se caracterizează neascultarea.

4. Legenda rândunelei, de S. Fl. Marian. Sfânta Dumineacă a avut odată o servitoare. Mergând odată sfânta Dumineacă la biserică, a lăsat servitoarei să-i pregătească de mânăcare, dar pe cind se va întoarce dela biserică bucatele să nu fie nici prea reci și nici prea calde. Servitoarea n'a putut pregăti bucatele după cum i-a poruncit sfânta Dumineacă. Sfânta Dumineacă a blâstămat servitoarei, zicând: „Te prefacă tutr'o vînătoare umband prin locurile cele mai calde arăsi și frigă. Servitoarea s'a prefăcut într-o rândunică. Si în această legădu se caracterizează neascultarea servitoarei.

5. Legenda Carpaților. Înțintul Carpaților a fost o grădină frumoasă cu fructe și flori. Oamenii nu ducău lipsă de nimic. Dumnezeu venia la ei în toată toamna. Odată oamenii cerură dela Dzeu, ea burătele să crească de sine fără că ei să mai lucre ceva. Dzeu a cunoscut gândul lor și nu li s'a mai arătat vre-o 3 ani. În acest timp oamenii au început să hulească pe Dzeu. Dzeu le-a zis, că fără lucru nu poate nimenea să trăiască, și eu am lucrat 6 zile, iar în a 7. am odihnit. Oamenii nu au voit să asculte. Dumnezeu a prefăcut prin diavolul, din Carpați locul cel mai însălbătător al pământului. Văzând Mărturitorul, că diavolul a făcut numai stânci și pietri cu învoieala lui Dzeu și ajutorul la 100 ingeri a prefăcut tot muntele: plantă păduri, lăsă să curgă pârâie și crească iarbă, facă și

dacă există într-o insulă fie și numai cătă oameni activi și culti, cu mintea și inima la loc.

Muncă de săvârșit este apoi pretutindenea; ba mai ales la sate se deschide larg terenul.

Lucrările de binefacere sunt mijloace foarte potrivite pentru a risipi urătul și plăcile singurătății. Cate persoane trăiesc în retragere și amareală, deși activitatea lor ar aduce negreșit bucurie și îndemn la lucru pentru alții!

De aceea, mamele în singurătate să nu se jăluească în odăilelor lor, că li s'au dus tinerețele frumoase, ci să caute plăcerile liniștite și nobile ale bătrânețelor venerabile.

Viața omului are totdeauna pret, dacă știm să o valorăm.

Vorbe înțelepte.

Stăpânește te pe tine și-ți este dată cheia de a putea stăpâni pe alții.

E cu mult mai mare gloria, când cineva își învinge propriile sale patimi, decât dacă ar cuceri un oraș, fie că de mare. Pentru că e mai mare onoarea, decât poate omul să și păstreze libertatea sa proprie, decât dacă răpește pe alții de libertatea avută.

tot felul de animale. De aici zic oamenii, că tările noastre carantine sunt cele mai frumoase, dar și cele mai însălbătătoare tinuturi ale pământului.

Traditi.

Surul. Maria Terezia după o luptă ce a avut cu dușmanii, și din care luptă a egat învingătoare, călătoare odată printre popor, ajungând până în comuna Avrig. — Murindu-i celul, cere dela Avrigeni un cal spre a putea călători mai departe. Avrigeni îi să dă un cal sur, dar în schimb ei să roagă să le dea și lor un munte. Maria Terezia le dă muntele ce se numește și astăzi Surul. Această tradiție se postează la Geografia locală a Avrigului.

Grohotiș. Grohotișul este un deal apartinător comunei Porcesti. Se vorbește că treceând, prin sec. 16-lea, niște generali de ai lui Mihai Viteazul, între care Mihai Buda, pește acest deal, ar fi îngropat în el niște comori. Despre aceste comori și în ziua de azi zice poporul: „Banii Budestilor în dealul Porcestilor“.

Pe fărul drept ul Murășului în apropiere de com. Ieciu pe o stâncă se află un castel în formă pătrată cu turnulete. Tradiția ne spune că în veacurile trecute în timpuri de urgență, când românul și biserică lui erau eruni originale, de pe zidurile acestui castel a fost aruncat jos un mitropolit român, pentru că își apăra cu bărbătie legăta strămoșească.

NOUTĂȚI.

Efectul răsboiului asupra națiunii. Aceasta e titlul unei conferințe publice, pe care a ținut-o contele Tisza István, ministru-president ungur, în fața unui public foarte ales, Marți sărăt, în Budapesta. A vorbit domnul conte despre nașterea răsboiului actual care a fost octroiat monarhiei noastre, despre necesitatea de a continua până la învingerea finală, căci el pentru noi înseanță, — a fi ori a nu mai fi, — despre buna frăție în care se află acum toate popoarele țării, despre serviciile bune pe care le fac femeile sub decursul răsboiului; a lovit apoi fără crutare în ceice secornese fel și fel de stiri sensaționale și a încheiat vorbind despre sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, care în anul acesta sunt triste și posomorate, dar să ne punem credință toti în bunul Dumnezeu, care după treerea zilelor de groază ne va da și zile bune și ferice. Conte Tisza a fost aplaudat cu frenesie pentru frumoasa sa conferință.

Fondul religionar gr.-or. bucovinean, despre care a fost vorba de mulțimi prin ziare, s'a înființat în virtutea prefațării ordinului Impăratului Iosif II-lea din 26 Aprilie 1786, din o sumă de bani gata și din venitul bururilor mobile și imobile ale proprietății și ale mănăstirilor secularizate la 1785. El este destinat „pentru susținerea religiunii“, iar venitele lui „se vor întrebuința singur numai spre adevăratul bine al clerului, al religiunii și al omenimii“, după ce să vor trea din ele mai întâi „spesele pentru retribuția preoției și a scolilor“. Impăratul însuși este protectorul fondului, și „administrarea, conservarea și întrebuințarea“ lui pentru preoți și pentru școli, pentru care unic și singur este menit, atârnă numai de orânduriile sale. La 1870 fondul a primit-o administrație separată, cu totul deosebită de administrația politicoă a statului, sub titlul „Administrația bururilor fondului religionar gr. or. bucovinean“. Proprietatea fondului se compune din bani gata și din moșii mari, care toate împreună au un areal de aproape 300.000 hectare, deci mai mult decât a patra parte a teritoriului Bucovinei, care toate reprezintă astăzi o valoare de 270 milioane cor.

+ Gheorghe Breban, mare proprietar în Ghilad, deputat congresual și deputat al sinodului eparhial din Caransebeș, consilier regesc etc. a început din viață în 8/21 Decembrie, în etate de 41 de ani. A fost înmormântat Joi, în 24 Decembrie n. în cimitirul gr.-ort. român din comuna Ghilad. Odihnească în pace!

Dela comanda militară. Se aduce la cunoștință publicului, că oficile militare nu mai sunt îndreptățite să primească pachete dela particulari, pentru a le speda, din binefacere, celor de pe câmpul de răsboiu.

In misiune diplomatică. Ziarul din Roma *Giornale d'Italia* scrie, că fostul președinte Loubet al republicei franceze va sosi la Roma într-o misiune specială.

Bani noi. Guvernul nostru și guvernul austriac, cum se scrie din Viena, vor pune în circulație monete nouă de căte 50 fileri. În considerare că se simte tot mai mult trebuința de bani mărunți.

Avansări. Au mai fost avansați, la trupele de hoinăzi, următorii români: La rangul de locotenent: sublocotenent: Nicolae Neagu, Alexandru Diaconovici, Petru Bortun, Romulus Pop, Gheorghe Oprean, Ioan Mesaros, Gheorghe Telescu și Ioan Sorban.

† Niculae Nilvan, avocat în Someșul Mare, directorul institutului de credit și economiei „Chiorana“, a decedat în 21 Decembrie n. și a fost înmormântat în 24 Decembrie n. în cripta familiară din Someșul Mare. Odihnească în pace!

Avansări la gloate. Următorii sublocotenienți români dela gloate au fost avansați al rangul de locotenent cu începere dela 1 Noemvrie n. c.: Dr. George Adam, Dr. Vasile Avramescu, Axente Secula, Dr. Aurel Crișan, Ioan Ciulei, Dr. Demetru Galiciu, Dr. Iustin Nistor, Mateiu Șirlincău, Coriolan Jucu, Iosif Ciugudean, Ioan Vesca, Floria Bogdan și David Mohan.

Arhiepiscopul dela York și pacea. Cu prilejul bombardării tărmilor englezi de către flota germană, au fost omorâți mai mulți oameni. La înmormântarea nemorăcășilor, făcută sănătățăna trecută, arhiepiscopul dela York a declarat următoarele: Moartea acestor oameni are să întărească dorința în toată țara, că Anglia și aliații săi să sfărgească cătă mai degrabă răsboiu, că lumea să se bucură în sfârșit earășii de binefacerile păcii.

+ Simion Moldovan, proprietar în Alba-Iulia, după scurte dar grele suferințe, a decedat Joi în 11/24 Decembrie 1914 la 6 ore a. m. în al 75-lea an al etății, împărtășit cu sfintele tăine. A fost înmormântat în Sâmbătă, în 13/26 Decembrie 1914 la 1 ora p. m. în cimitirul gr.-or. din Alba-Iulia Maieri. Fie-i țărina usoară și memoria binecuvântată!

Efectul bombelor. Din Berlin se vedește, că bombele care au căzut deasupra orașului Varsavia, aruncate din Zeppelin, au omorât 115 persoane și au rănit alte două sute.

Tabachiera marelui duce. Un principe prusian primise mai de mult dela un mare duce rusesc o tabachieră prețioasă ca dar. Principele a vândut zilele acestea darul rusesc, iar prețul l-a trimis pe seama Crucii Roșii germane. Tabachiera a cumpărat-o un comerciant și a expediat-o ca cinstă maresalului Hindenburg, pe care îl roagă în scrierile sale, să ofere marilor duci ai Rusiei cătă, cu prilejul cănd armata germană își va face intrarea în Petersburg. Hindenburg a primit darul și a mulțumit în cuvinte prietenesti.

In semn de doliu. În cîndela începutului răsboiului s'a introdus obiceiul în Germania de a nu purta haine de doliu pentru eroii căzuți pe câmpul de onoare. Exemplul acesta are să fie urmat în Fiume. Cateva dame distinse fumane au pornit o miscare pentru a îndemna membrii familiilor, care au pierdut pe cineva în răsboi, să nu-si mai facă haine negre, ci în semn de jale să poarte la brăț o simplă bandă neagră. Sumele destinate pentru hainele de doliu să servească mai bine ca ajutor familialilor săraci ale soldaților sfătuitori în campanie. Mișcarea dămelor dela Fiume este primită cu multă simpatie.

Partidul conservator român. Comitetul executiv al partidului conservator din România, în sedință să din urmă, prezidată de dl Alexandru Marghiloman, a votat unanim înmormântarea moștenirii: Comitetul executiv al partidului conservator, ascultând expunerea făcută de președintele asupra situației politice, expunere care corespunde cu totul năzuințelor partidului și sentimentului țării, arată încredere deplină în direcția dată de seful său. — Dl Titu Maiorescu a trimis din străinătate o scrisoare de adresare către comitetul executiv.

Dela Lemberg. Dintr-o scrisoare particulară, sosită din Lemberg la București, publicată următoarele părți interesante: S'a stâns viața orașului Lemberg. O singură cafenea se mai bucură de vizita mușteriilor, și anume cafeneaua „Abbazia“ din strada Carol Ludovic. Cu excepția unor puține zidiri, orașul a rămas neatinz. Tramvaiul electric se întrebuioizează de Crucea Rosie rusească exclusiv pentru transportul de răniți. O mulțime de negustori din Rusia, cu deosebire jidani, au venit la Lemberg, unde vând tutun și ceai. Statul major rusesc este inevitabil în hotelul Imperial; aici domnește viață plină de sgomot și veselie. Se poate zice, că cel puțin 20 de ceasuri din 24 ale zilei sunt petrecute în chefuri. Fabricile mai mici, care la sosirea rusilor și sistaseră lucrarea, înlocuiește să muncească. Arestul din Lemberg este prefacut în spital, unde se îngrijește un număr uriaș de răniți.

Tigaretele răsboiului. Regia monopolului tutunurilor din Austria a pus în circulație un nou fel de țigare, din tutun fin, numite *Galitia*. Bucata se vinde cu 6 fileri. Pe pachetele de 100 de țigare se vede figura unui legionar polon cu o inscripție, unde se arată, că venitul din vânzarea tigărilor *Galitia* servește pentru ajutorarea refugiaților din Galitia și Bucovina.

Situatia în Varșovia. Din Stockholm se anunță, că situația în Varșovia devine pe zi ce merge tot mai critică. Viața normală a dispărut de mult timp din oraș. Numeroși refugiați sosesc la Varșovia și contribuie la creșterea panicei. Disordinea e mare nu numai în oraș, ci și în imprejurime, în toate comunele. Oamenii nu mai au vite, nici paseri domestice, nici cai. Toate podurile sunt sfârmate, pădurile stârpite și pământurile pustite. În locuințele părăsite au săpădit bendiții, care fac excese și jafuri. Guvernul general a dat ordin, prin care astfel de fapte se pedepsesc cu moarte. Cazuri de explozii se petrec zilnic atât în cazuri particulare, cât și în clădiri publice. Autoritățile presupun, că este vorba de acte teroristice, comise de organizațiile revoluționare.

Teatru.

(x) Serile de Sambătă și Dumineacă, în 26 și 27 Decembrie n., au fost închinate umorului și artei vieneze.

In prima seară s'a dat piesa cu cantece *Gornistul stabului*, în a doua seară a venit în sfârșit la rând prima operă a stagiașilor actuale, *Liliacul* lui I. Strauss.

Gornistul este una din piesele potrivite, să deschete amintiri duioase în sufletele celor ce au avut norocul de a petrece câțiva ani în capitala cu locuitori sentimentali, buni și naivi de lângă „Dunărea albastră“.

Tipurile vieneze din clasa mijlocie, în deosebi dacă sunt jucate de maestrul Redl, sunt de o veselie expansivă. Marele talent, al acestui vechi actor al Sibiului, răpește cu sine nu numai publicul, ci și pe colegii săi, cu cari joacă împreună de multe ori în piese de putină valoare sau de mult învechită.

Puteri nou angajate, subretă Lina Fürstenau și tenorul Vorelly, s-au prezentat bine în Liliacul, alătura cu Reingruber, Stelzer, Redl și Moga în opereta aceasta, care deși e lipsită de rafinările pieselor moderne, tine cu succes concurența cu numeroasele opere strălucite furnizate de compozitori ca Lehár, Fall și alții.

Luni teatrul e închis.

Marti, în 29 Decembrie, se joacă *Eva aurie*, comedie în 3 acte.

Mulțămită publică.

La ședință publică a societății de lectură „Andrei Șaguna“ a elevilor din secția teologică, întinută în 30 Nov. a. c. în memoria marelui arhiepiscop-mitropolit Andrei baron de Șaguna au binevoită a contribuvi pentru realizarea scopurilor urmărite de societate:

Escel, Sa Inalt P. S. Domn Ioan Me

Nr. 104/914.

(617) 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa a II-a Chișcadăga cu filia Buruene, tracțul Devei, se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt cele fasonate în coa' a B.

Concurenții își vor așterne cererile de concurs subsemnatului oficiu protopresbiteral concernent și a se înfățișa în vre-o Duminică sau sărbătoare pentru a cânta și predica respective a celebrei.

Oficial protopresbiteral gr.-ort. român în conțelegeră cu comitetul parohial respectiv.

Ioan Șinca
adm. par., prezid.
Lazar Niagu
notar.

Nr. 674/1914. Vidi:

Deva, la 10 Decembrie 1914.

Oficial protopresbiteral gr.-ort. român în conțelegeră cu comitetul parohial respectiv.

Dr. Ioan Dobre
protopresb.

Nr. 600/1914.

(615) 3—3

Concurs.

In urma ordinului Preaveneratului Consistor arhidiecezan din 25 Noiembrie a.c. Nr 12969 Bis. să scrie concurs din nou pentru întregirea parohiei de clasa alII-a Miluan, protopresbiteral Uogurașului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în foia „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coa' a B pentru întregirea dotațiunei dela stat.

Cererile de concurs întregite conform normelor din vigoare, se vor frânta sub sămănatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis, iar reflectanții la acest post, cu prelabilă înțelegere la oficiul protopresbiteral au să prezinte înainte de alegere, în vre o Duminică sau Sărbătoare în biserică spre a cânta, cuvîntul sau a servi sf. liturgie și a face cunoștință cu parochienii.

Fizeș Anpetru, 2/15 Decembrie, 1914.

Oficial protopresbiteral gr.-ort. român al Uogurașului, în conțelegeră cu comitetul parohial concernent.

Pavel Roșca.
protopresb.

Nr. 861/1914.

(612) 3—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător la școală conf. gr.-or. română din Spring, tracțul Mercurei, se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Salarul împreună cu acest post e: 600 cor. din repartiție de pe popor, iar restul până acum încă nevoiat dela stat se va cere din nou pe baza documentelor existente, dar la caz că nu va succede aceasta, comuna bisericăscă nu deobligă al întregii din propria sa putere.

De cvartir se va îngriji comuna bisericăscă și $\frac{1}{4}$ jug. de grădină.

Pe lângă îndatoririle regulamentare aleșul va fi dator să conducă copiii la biserică Dumineca și sărbătoarea și a cânta cu ei răspunsurile liturgice.

Cei cu cunoștințe muzicale vor fi preferați.

Priile concursuale au să fie așternute în terminul deschis oficiului protopopesc subsemnat având concurenții a se prezenta în biserică spre a face cunoștință cu poporul.

Mercurea, 27 Noiembrie 1914.

Oficial protopresbiteral ort. a Mercurei în conțelegeră cu comitetul parohial respectiv.

Avr. S. Pecuraru
protopresbiter.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu:

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplațiuni asupra Dumnezeirei și asupra adevărului divin.

Traducere

de

Teodor V. Păcăian.

Ediția II.

Prețul 1 cor. + porto 5 fil.

oooooooooooooooooooo

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Călindarul arhidiecezan
pe anul 1915

cu Sematismul autentic al bisericei ortodoxe rom. din Ungaria și Transilvania. Partea literară conține lucrări foarte interesante.

Prețul 80 fil., plus porto poștal 20 fil.

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copei, cu cutie de păstrat **35 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, feile colorate galben, cu copei **25 cor.**

Recuise de scris se pot procura dela **Librăria arhidiecezană**

Librăria Tipografiei arhidiecezane
Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

ICOANE SFINTE

pictură de mâna în ulei, pe pânză, în orisicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

I.

- Adormirea Maicii Domnului
- Bunavestire
- Nașterea Domnului Iisus Christos
- Fuga la Egipt
- Iisus în biserică de 12 ani
- La nuntă din Cana
- Iisus pe mare
- Învierea lui Lazar
- Schimbarea la față
- Răstignirea lui Iisus Christos
- Punerea în mormânt
- Învierea Domnului
- Inalțarea — Florile
- Tăierea împrejur
- Nașterea Maicii Domnului
- Pogorârea Duhului sfânt
- Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
- Grigorie, Vasile și Ioan
- Adormirea sfintei Ane
- Aflarea capului sf. Ioan Botezătoru

II.

- Iisus pe Cruce
- Inalțarea sfintei cruci
- Ilie prorocul în carul de foc
- Tăierea capului sfântului Ioan
- P. Grigorie teologul
- Sf. Vasile

III.

- Botezul Domnului
- Constantin și Elena
- Sfântul Dumitru călare
- Sfântul George "
- Maica Domnului
- Petru și Pavel
- Arhanghelii Mihail și Gavril
- P. Ioan Gură de aur
- PP. Ioachim și Ana

- IV.
- Arhangelul Mihail Gavril
 - Apostol ori-care
 - Domnul Christos
 - Iisus în muntele Masinilor
 - Sfântul Dumitru
 - Sfântul George
 - Ilie Prorocul
 - Ioan în pustie
 - Sfântul Nicolae Simeon Andreiu
 - Evangelistul Ioan Luca
 - Prorocul Zaharia Marcu
 - Apostolul Iacob Mateiu
 - Filip

	Grupa I.				Grupa II.				Grupa III.				și Icoane din Grupa IV.			
	Mărimea în cm.				Mărimea în cm.				Mărimea în cm.				Mărimea în cm.			
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39·20	44·80	58·80	81·20	106·40	35—	40·60	51·80	70—	89·60	30·80	37·80	46·20	61·60	78·40	28—
fine . . .	26·60	29·40	46·20	56—	72·50	23·10	27·30	40·60	49—	65·80	20·30	23·80	35—	43·40	60·20	18·20
simple . .	14—	16·10	18·20	26·50	36·40	12·60	14—	16·10	23·80	32·20	11·20	11·90	14—	21·70	29·40	9·80

Prețurile indicate în semă de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tiniche și aluminiu.

Deosemenea și cu angajamentul pentru **prapor** din orice fel de materii și de orice coloare pe lângă condițiile cele mai favorabile